

September 2013, nr.4

De Derajeur

**clubblad van
Toerclub Wageningen**

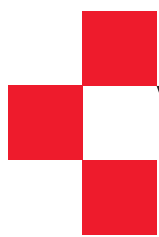

De details maken het verschil

Wat u echt zal inspireren in een keuken van ALNO is de liefde voor het detail waarmee de keukens ontworpen en gerealiseerd werd.

ALNO

Unieke ideeën die altijd weer leiden tot overtuigende oplossingen. Hoogwaardige materialen die uitnodigen tot aanraken en fascineren door hun esthetiek. En de kwaliteit van ALNO die ontstaat uit passie voor de ambachtelijke kunst en de zorgvuldigheid tijdens de verwerking. De eisen die wij steeds aan ons zelf stellen kunt u in al onze keukens ervaren. Omdat het ALNO is.

 van der zandt
K e u k e n - i n t e r i e u r s b v

PLANTSOEN 5 WAGENINGEN • TELEFOON 0317 - 42 36 74
WWW.VDZANDTKEUKENS.NL • INFO@VDZANDTKEUKENS.NL

INHOUD

Van de redactie	5
Van de voorzitter	7
Groepen TCW, Ledenmutaties, Toertochtenkalender	8
Activiteitenprogramma	9
Durf, Dam tot Damloop voor Metakids	11
Jubileumtochtcommissie gaat op verkenning	12
Mijn naam wordt genoemd	13
12-1-2014 Vamos a la Playa	15
Granfondo Dieci Colli	17
Panne bij de B-groep, Barpraatjes	18
De Barre Tocht, Rijdende Rechter	19
Fietsen in Namibië	20
Help ik kan het niet alleen, Nieuwe leden kledingcie	22
De Fietselfstedentocht vanuit Bolsward	23
De Ronde van 12	25
Ik word ook genoemd, Uit de oude doos	26
Vrijwilliger bij de JJC: een geweldige ervaring	27
Maak kennis met Carlo en Roel	29
Schoonmaakrooster	30

Van de redactie

Dit zou zomaar eens mijn laatste 'Van de redactie' kunnen zijn. Of uiterlijk mijn een na laatste. Dus laten we dit voorwoord dan maar meteen gebruiken om vers bloed op te roepen zich te melden. Met het vinden van barvrijwilligers lukte het een paar maanden geleden prima door tijdens een bardienst te roepen dat de bar wellicht zou moeten sluiten als er zich geen nieuwe barmedewerkers zouden melden. Onmiddellijk na deze hartenkreet meldden zich vier nieuwe enthousiastelingen. En ik moet zeggen ze doen het alle vier geweldig achter de bar. Ga zo door. Misschien moet ik dan nu toch maar schrijven dat het voortbestaan van De Derajeur op de tocht staat. Dus willen we allemaal ook in de toekomst nog zes keer per jaar een clubblad blijven lezen, meld je dan als vrijwilliger. Ik kan jullie verzekeren dat het leuk werk is. En je krijgt ook zes keer per jaar een mogelijkheid om jouw zielenroerselen in het voorwoord van je af te mogen tikken. Alhoewel daar natuurlijk wel overleg voor nodig is met de overige redactieleden, want die willen zo'n kans zo af en toe ook aangrijpen.

Maar De Derajeur wordt toch niet alleen door jou gemaakt, hoor ik jullie je al bijna afvragen. Dat klopt. Toen ik een jaar of vijf geleden begon in de redactie waren we officieel zelf nog met zijn vieren. Nu is de groep al tijden een driemanschap. Maar niet alleen ik dreig ermee op te houden, ook Thiemo is eigenlijk niet meer inzetbaar voor het clubblad. Hij heeft zijn heil gezocht op het verre Mallorca om daar fietsers een mooie tijd te bezorgen. Tja, en dat levert meer beleg op zijn brood dat het maken van De Derajeur. Dan houden we alleen Liesbeth nog over. En nu ik haar naam toch heb genoemd, grijp ik dit voorwoord meteen aan om haareens flink in het zonnetje te zetten. Want of de redactie nou uit twee, vier of tien personen zou bestaan, zonder de bezielende inzet van Liesbeth zou alles stukken moeizamer verlopen. Liesbeth, namens mezelf en al onze lezertjes bedankt!

Maar Liesbeth blijft voorlopig nog inzetbaar en dat moet het voor nieuwe vrijwilligers een stuk makkelijker om de stap naar de redactie te wagen. Ze zal jullie de fijne kneepjes van het vak geduldig uitleggen en waar nodig vriendelijk achter de broek zitten. Dus aarzel niet en meld je aan!

Rest nog de vraag waarom ik er dan eigenlijk mee ophoud. Goede vraag. Het antwoord kan ik nu zelf niet geven. Dat zou niet netjes zijn. Laat ik een tipje van de sluier oplichten. Je kunt het in verband brengen met een van de rubrieken die we sinds een paar maanden in ons aller clubblad hebben. Daarin staan TCW'ers op de foto op een naar hen vernoemde plaats. Meer kan ik niet zeggen. Nou vooruit, nog een kleine hint. Jullie kunnen mijn stoppen nog tegenhouden, maar dan zorgt dat elders in de club weer voor een gat. Wordt volgende maand ongetwijfeld vervolgd.

Dan nu over naar deze aflevering van het clubblad. Het is weer een dik nummer geworden. Waarvoor natuurlijk onze dank. Ga zo door! We mogen in deze editie een nieuwe veelschrijfster verwelkomen. Linda

Persoon verhaalde hoe fantastisch het was om vrijwilliger te zijn bij de Jan Janssen Classic en over de Elfstedentocht vanuit Bolsward. De vrouwen deden het sowieso goed. Renée Beckx tekende ook voor twee verhalen: De Ronde van 12 en het kennismaken met Carlo en Roel. Dat laatste deed ze natuurlijk geheel volgens traditie samen met Jora Steennis. Overigens is het prettig om te zien dat de dames van de jonge generatie TCW'ers zijn. Daar kunnen we dus nog veel van verwachten en zeker zoveel plezier van beleven.

Maar er waren ook mannelijke inzenders. Niels Dignum staat met twee producties in dit septembernummer van De Derajeur, hoewel hij (terecht) had verwacht er zowel deze keer als de vorige keer met een bijdrage in te staan. Menno Bartlema is deze keer in Italië; Toon Loonen zoekt het met zijn Inge nog wat verder. Zij bezochten Namibië en schreven daar een verhaal over.

Lezen maar! En natuurlijk veel leesplezier gewenst.

Namens de redactie, Arnold

LINTHORST

INSTALLATIETECHNIEK

DUURZAME ENERGIE CONCEPTEN

VERWARMING | KOELING

LUCHTBEHANDELING

WATER | SANITAIR

ELEKTRA | BEVEILIGING

DATA COMMUNICATIE

REGELTECHNIEK

APELDOORN (Hoofdkantoor)
EDE, LEERDAM, KLEEF (DE)

Wenumsedwardsweg 18
7345 AS Apeldoorn

Tel. (055) 3122121

Fax (055) 3121957

WWW.LINTHORST-INSTALLATIETECHNIEK.NL

SPINNING HOUDT JE TOPFIT

WINTERAANBIEDING VOOR LEDEN TCW

Wil je deze winter je conditie op peil houden?
Dan is spinning voor jou de ideale indoortraining!
Er zijn iedere dag spinninglessen en je kunt
meedoen op het moment dat jou het beste uitkomt.
Kijk voor de tijden op het lesrooster:

www.sportcentrumdeplataan.nl

- 1x per week Spinning
- Van 1 oktober tot 1 april
- Gratis proefles
- Geen € 75,- inschrijfgeld
- Maandtarief € 30,50 (i.p.v. € 37,-)

Meedoen?

Bel snel voor een gratis proefles en schrijf je in!

Plataanlaan 1 • Wageningen • 0317-414114
www.sportcentrumdeplataan.nl

Van de voorzitter

Ja, het was een heerlijke zomer om te fietsen en dat mocht ook wel want hij begon wat laat; het wilde tenslotte maar niet echt lekker warm worden. Nu zijn we dat allemaal weer vergeten en hebben een prima humeur, want of we nu naar Zeeland, de Veluwe, Griekenland, Spanje, Italië of Frankrijk gingen het zonnetje scheen! Maar ook aan al het goede komt een eind, want de vakantie is voorbij en we zijn weer aan de slag op het werk en kunnen nu enkel in het weekend nog fietsen, behalve voor de gelukkigen die op dinsdagavond nog even het stalen (?) ros van stal kunnen halen, omdat ze tijdig daarvoor bij TCW op de club kunnen zijn.

Met plezier kijk ik nog even terug op de zomer, die begon met een prachtig verlopen Jan Janssen Classic en Hel van Ede-Wageningen. Deze hebben we afgelopen weken ook geëvalueerd en het is eigenlijk prima verlopen. Wat is het toch fijn om zoveel goed georganiseerde subcommissies te hebben, die jarenlang ervaring hebben en daarmee elke onvolkomenheid (te laat geleverde dranghekken) in de kiem weten te smoren! Als highlights wil ik de cheque van ruim tienduizend euro voor de Gehandicaptensport noemen. Enkele ingevoerde verbeteringen als minder nieuwsbrieven, de herindeling van de inschrijftafels, slechts 1 routeboekje met alle wegafstanden en de bonnenverkoop in de Bongerd pakten ook prima uit. Natuurlijk blijft er zoals elk jaar nog het nodige te verbeteren en dat zullen we natuurlijk volgend jaar doen. Ook voor de club blijft er weer flink wat winst over, waar we met zijn allen weer een goede bestemming bij TCW voor kunnen zoeken. Rest mij de vele vrijwilligers en de sponsors te bedanken voor hun inzet en bijdragen en ik verwacht ook volgend jaar hun hulp bij dit evenement!

Mijn persoonlijke zomer bestond uit een meevaller en enkele tegenval-

lers. Ik ben zoals u inmiddels wel zult weten weer op vakantie naar Italië geweest, om daar in de fraaie Dolomieten wat te rusten, te lezen, te winkelen en vooral te fietsen. De meevaller bestond uit het zonder afstappen bedwingen van de Passo Manghen in de Dolomieten. Een zware bergtop met een beklimming over een lengte van 23 km en met diverse stukken met hoogteverschillen van 15% of meer. Zoals u van mij gewend bent heb ik het bewijsmateriaal bijgevoegd (zie foto)! De tegenvallers van deze vakantie bestonden uit een poging tot inbraak (met veel schade, maar het alarm werkte gelukkig), een schoonvader naar het ziekenhuis en een kapotte stekker van de caravan. Gelukkig is of wordt alles hersteld, dus ik ben weer helemaal gereed om nog enkele maanden uw voorzitter te zijn. Jawel, de aflossing komt nabij en we bereiden samen de Algemene Ledenvergadering voor, zodat ik dan het stokje na 6 jaar kan overdragen!

Liesbeth vroeg me gisteren hoe het met de verschillende groepen van TCW gaat. Het was u misschien nog niet echt opgevallen, maar ze heeft een punt dat sommige groepen niet meer lijken te bestaan. Ik begin voor het gemak maar even met de BC-groep die niet bestaat, maar wel regelmatig samen fietst. Dan is er de A-groep van Roel, die ook gisteren weer in zijn eentje de Germaniaklimtocht fietste. Jan van de Brink fietst voorlopig niet bij de club en Ben had de B-groep overgenomen, maar hiervan is inmiddels een gedeelte naar de AB-groep verplaatst. Ik heb als erkend lid van de B-groep samen met 2 snelle leden van de D-groep (Ger en Karel) de Germaniaklimtocht gefietst. Hans Groeneveld van de C-groep fietst met de D-groep. De C-groepleden zag ik gistermiddag niet in de kantine, terwijl de B-groepleden daar normaal niet terugkeren. De D-groep is uiteengesplitst in 2 groepen en hoe die groepen dan heten is

mij onbekend! Kan u het nog volgen en is het een probleem? We zijn wel wat gewend bij TCW en het belangrijkste is natuurlijk dat we elke zaterdagmorgen tegelijk om 9 uur (in de zomer) in groepsverband vertrekken en daarbij stel ik voorlopig het volgende voor. U kijkt naar het gemiddelde dat elke groep fietst en zoals dat in de Derajeur staat; afhankelijk van uw conditie, de route die u volgt (heuvelachtig of vlak of een tocht) en het gemiddelde dat u dan bij terugkeer in de kantine heeft, kunt u voor uzelf concluderen in welke groep u zat. In sommige gevallen fietst je dan alleen en ben je dan de A, AB, B, BC, C, CD, of D-groep! Ook weer opgelost of toch maar eens in bespreken in het bestuur, of hieraan iets dient te gebeuren!?

Ten slotte wil ik u allen een goed, gezond en Indian summer of wel prettig fietsend najaar toewensen en ik begrijp dat u mijn persoonlijke fietsprestaties mist in dit stukje, maar ik moet helaas bekennen dat ik het onvoldoende kwalitatief vond om hierover uit te weiden. Waarmee ik maar wil zeggen, dat u allen fietsende TCW-ers mij weer positief hebt verbaasd over uw goede prestaties. Hou dat vol en blijf dat met plezier doen bij TCW!

Herman Winkels

Activiteitenprogramma

Ook de activiteiten van TCW hebben dit jaar last van de crisis. Noodgedwongen heeft de commissie een aantal activiteiten moeten schrappen. Dat ligt niet aan de commissie, die is nog altijd springlevend en op zoek naar zinvolle activiteiten voor TCW-ers. Het ligt vooral aan externe factoren waar de commissie geen invloed op kan uitoefenen, al zou zij dat wel graag willen. Twee van die factoren willen wij toch even benoemen.

Het biljart

Ooit werd het heel sneaky op een donkere avond in de vorige eeuw in onderdelen het clubhuis binnengedragen. Het was een krijgertje, een afdankertje van een verlopen café of een opgedoekte biljartclub, maar het was nog heel geschikt voor de fietsclub. Voor een paar onnozele guldens was het voortaan het trotse eigendom van TCW. De initiatiefnemers voor deze aanschaf: het toenmalige beheer dat toen ook al volkomen zelfstandig in dit soort kwesties opereerde. Enkelen van hen moesten het vervoer van dit zware monster weliswaar met een gebroken rug betalen, maar dat had men er klaarblijkelijk graag voor over. Zelfs de toenmalig voorzitter werd niet in het verkrijgen van deze aanwinst gekend. Geen probleem, want de man bleek zelf een verdienstelijk biljarter die graag met Bertus of Koos een partijtje op het toen nog groene laken legde. Al snel was het biljart niet meer weg te denken bij TCW. Dit ooit prachtige biljart heeft het, ondanks enige vorm van elementair onderhoud, meer dan vijftien jaar bij TCW uitgehouden. Het heeft talloze activiteiten en tochten meegemaakt maar het bleef staan. Het aanzien werd er wel niet beter op. De verwarming viel uit, de biljartlampen werden vervangen door plafondspots die het zicht bemoeilijkten en het werd steeds vaker verschoven, hetgeen de loop van de ballen grillig beïnvloedde. Toch bleef het staan, maar er was duidelijk sprake van een kwijnend bestaan van een biljart in een fietsclub. Opeens was het weg. Het verdween op dezelfde slinkse wijze als het binnen was gekomen. Waarom het moest verdwijnen, is niet bekend. Het kan te maken hebben met ruimtegebrek of gebrek aan financiële middelen bij deze armlastige fietsclub of aan oprecht medelijden bij diegenen die het moesten beheren. Een duidelijk verlies voor de club in de vorm van de op-

zegging van zeker één donateur. Het gevolg voor het activiteitenprogramma is nog ingrijpender: het biljarten en darten bestaat voortaan niet meer. Een tragisch verlies want het was de enige winstgevende activiteit, die ook nog eens een limiet kende voor het aantal deelnemers. Zo populair was biljarten en darten bij TCW. Helaas, het zij zo.

Belangstelling

Het tweede element is de terugloop in het aantal deelnemers bij de activiteiten. Bij eigenlijk alle activiteiten, met uitzondering van het hierboven genoemde biljarten en darten, was sprake van verminderde belangstelling. En dat ondanks aankondigingen in de Derajeur en in het clubhuis, op de website, via e-mail, het forum en persoonlijke aanmoedigingen. Het moge duidelijk zijn: aan de berichtgeving heeft het niet gelegen. Natuurlijk ook niet aan de organisatie door de commissieleden. Zoals altijd vlekkeloos, transparant en flexibel. Waar het wel aan ligt, is de commissie niet helemaal duidelijk. Misschien passen de activiteiten niet helemaal bij de huidige generatie TCW-ers. Aan het geld kan het niet liggen want alle activiteiten zijn laagdrempelig en worden gesubsidieerd door het bestuur. Misschien willen TCW-ers geen activiteiten en alleen maar fietsen en de dag voor de tocht vroeg naar bed. Wie zal het zeggen en dat bedoelen we letterlijk. De commissie gaat geen intern onderzoek doen naar het waarom, maar staat open voor gedachtewisseling over alle facetten van de activiteiten met uitzondering van de bezetting van de commissie. In de tussentijd gaan wij door met een aangepast programma waarin een beperking van het aantal kaartavonden en geen bingo meer. Daarvoor in de plaats komt er een quizavond. Als het aan ons ligt met een professionele quizmaster, maar dat moet nog worden ingevuld. Zoals men ziet, is het toch weer een evenwichtig programma met in iedere maand een door de commissie georganiseerde activiteit. Daarnaast is er nog ruimte voor andere activiteiten vanuit het bestuur of een andere commissie. Onnodig te zeggen dat we hopen en rekenen op een grote deelname. Het programma voor dit seizoen zie je hieronder.

Namens de commissie,
Berrie Ruijling

Activiteitenprogramma 2013-2014

Datum	Activiteit	Aanvang
Zaterdag 14 september	Barbecue	17.00 uur
Vrijdag 25 oktober	Kaarten: Herfstdrive	20.00 uur
Vrijdag 5 november	Bier- of wijnproefavond	20.00 uur
Vrijdag 13 december	Kaarten: Kerstdrive	20.00 uur
Zaterdag 4 januari	Nieuwjaarsquiz en –receptie (onder voorbehoud akkoord bestuur)	20.00 uur
Vrijdag 14 februari	Kaarten:	20.00 uur
Vrijdag 14 maart	Quizavond	20.00 uur

pdj techniek bv

Nudepark 91
6702 DZ Wageningen
t 0317 418663
i www.pdj.nl
e verkoop@pdj.nl

advies, verkoop en installatie

- satellietinstallaties
- telefooninstallaties
- computers en internet

Deskundige bemiddeling bij
verzekeringen en pensioenen

www.verzekeringsburovanderlinden.nl

Bowlespark 22a 6701 DR Wageningen
tel. 0317-411293, fax 0317 - 416348

O P T I V E R S U M

Kerkewijk 15
3901 EA Veenendaal
Tel. (0318) 510 313
Fax. (0318) 513 649

Veenslag 14
3905 SK Veenendaal
Tel (0318) 524 260

Internet:
www.prummel-optiversum.nl

van de Wetering
tweewielers bv

Harnjesweg 86

6706 AV Wageningen

Telefoon 0317 - 41 29 02

www.vandewetering2wielers.nl • vandewetering2wielers@wanadoo.nl

Het adres voor fietsen van het merk

Gazelle

koga miyata
THE QUALITY PEOPLE IN CYCLING

*Wageningse broeder
een unieke Wageningse traktatie € 5,75 per stuk
Bike Bites 5 stuks € 1,80*

A.J. Stolk

**BROOD- EN BANKETBAKKERIJ
HOOGSTRAAT 60 WAGENINGEN
TEL. 0317 - 422688**

Ruud en Niels: duizendmaal excuus

Sorry sorry sorry. Normaal gebeurt het ons nooit, maar in de vorige editie van de Derajeur maar liefst twee keer: artikel vergeten te plaatsen. En dat terwijl wij net zo blij waren dat Niels Dignum weer eens in de pen geklommen was. En ook met het artikel van de JubCie, waarin een flinke tip van de sluier werd opgelicht over de jublieumtocht in 2014. Dat artikel is inmiddels via de mail aan de deelnemers verzonden.

Beide artikelen treft u alsnog in deze editie aan. En om het goed te maken meteen nóg maar een bijdrage van Niels hand. Enne... blijven schrijven hoor! (LvA)

Durf

Het is heel goed mogelijk dat ik de enige ben die zich er blijvend over verbaast, maar ik wil de kwestie graag aan wat goede wielerspecialisten voor liggen. Waarom dan in de Derajeur, hoor ik u denken. Nou dat is het enige platform dat ik groot genoeg acht om de werkelijke diepere lagen te ontdekken, achter de kwestie. En dat die diepere lagen er zijn, dat staat voor mij vast.

Ook zo nieuwsgierig geworden naar de zaak? Nou daar komt ie: hoe kan het nu zo zijn dat een Engelsman die de Tour de France gewonnen schijnt te hebben, niet in de regen durft te fietsen?

Goed om te zien dat helden ook hun zwakheden hebben, maar dit is toch te gortig. Waar heeft die jongen in zijn jonge jaren leren fietsen dan? Of heeft hij niet leren fietsen? Hij kan het gewoon.

Of zijn alle wielerspecialisten in Engeland overdekt, soms?

Ja, hij zou ziek zijn worden door al die regen. Nou, vorig jaar hoorde ik hem niet klagen over zijn gezondheid. Toen was hij nog zo blij met zijn dokter. Is die dokter overleden, of is die door zijn voorraad (verkoudheid)pillen heen? Bovendien: als ik ziek ben, durf ik nog steeds te fietsen.

Je ziet, het houdt mij (en jullie!) maar bezig. In mijn overpeinzingen kwam ik laatst weer eens in gedachten terecht bij de afgelopen Hemelvaart-vierdaagse, een evenement van een kleinere schaal maar toch met de impact van een grote ronde. Dat wil zeggen: ik voel me na drie dagen alsof ik een Tour de France heb gereden. Een rustdag op de vierde dag, en sterk ingekorte etappes in de eerste drie dagen, zijn daarom voor mij een 'must'. Hoewel ik natuurlijk niet zeker weet hoe het rijden van Tour de Frances voelt.

Maar iets niet durven wat met fietsen te maken heeft, dat heb ik daar tijdens de vier dagen een aantal keren gezien. Het ligt misschien voor de hand dat een Nederlander niet durft te dalen, maar sommigen overdrijven.

Mijn ogen werden echt geopend door een persoon die al vele avondklasseringen op zijn naam heeft gezet in het verleden. (Ja inderdaad in het verleden... Dit jaar heeft hij het af moeten leggen tegen de vierjarige Jens.) Dat kansloze gebungel aan het einde van de groep, heeft een reden. Hij durft niet te klimmen!

Niels Dignum

Dam tot Damloop voor Metakids

Op 22 september doen wij mee aan de Dam tot Damloop. Hiermee willen wij geld inzamelen voor Metakids: een organisatie die fondsen werft om onderzoek naar stofwisselingsziekten mogelijk te maken.

Wij lopen in het bijzonder voor Zoë en Dex Overbeek en hun familie. Zoë (3 jr.) en Dex (1 jr.) zijn zusje en broertje die beiden kampen met een ernstige, levensbedreigende vorm van de stofwisselingsziekte Hurler/Scheie. De ziekte heeft niet alleen impact op henzelf, maar ook op de rest van de familie. Lees hun verhaal hier: <http://www.metakids.nl/?q=acties/team-zo%C3%AB-en-dex>

In ons land worden elk jaar 800 kinderen met een levensbedreigende stofwisselingsziekte geboren. Dat zijn er meer dan twee per dag. Omdat er voor de meeste stofwisselingsziekten nog geen behandelingen zijn, overlijden veel kinderen al voor hun 18e verjaardag. Dat is onaanvaardbaar! Daarom werft Metakids fondsen om meer wetenschappelijk onderzoek mogelijk te maken en om stofwisselingsziekten onder de aandacht te brengen.

Door mee te lopen met de Dam tot Damloop hopen wij een bijdrage te kunnen leveren om behandeling voor kinderen met een stofwisselingsziekte dichterbij te brengen. Steun ons daarom door geld te doneren. Doneren gaat eenvoudig via deze link: <http://www.metakids.nl/?q=acties/dam-tot-damloop-team-zo%C3%AB-en-dex> Deel deze link/mail met zoveel mogelijk mensen om zoveel mogelijk geld in te zamelen en om stofwisselingsziekten onder de aandacht te brengen. Elke euro helpt in de strijd tegen deze ziekten.

Alvast bedankt voor uw donatie.

Anna & Els Huiskamp

Jubileumtochtcommissie op verkenning.

Rond de tijd dat in Duitsland de traditionele 4-daagse werd verreden heeft een TCW-afvaardiging het grootste gedeelte van de route en alle overnachtingsplekken van de jubileumtocht 2014 van Wageningen naar Meyrueis verkend.

Voor wie het nog niet weet, het inmiddels bewezen concept van de tocht is:

Starten op de vrijdag voor Hemelvaart vanuit Wageningen, via een 8-tal etappes fietsen naar de eindbestemming waarbij telkens in hotels, op basis van halfpension, wordt overnacht. Onderweg wordt de lunch verzorgd vanuit de 'camion' die ook dient voor het bagagevervoer. Retour op zondag na Hemelvaart met een touringcar, met aanhanger voor de fietsen.

Totaal aantal te fietsen kilometers en hoogtemeters in 2014: niet minder dan in 2009 (maar ook niet veel meer). Hoogtepunt van deze reis zal onze eigen "Ronde van de Mont Aigoual" zijn, die op zaterdag (na Hemelvaart) gereden zal worden. 137 km, twee verschillende lussen door Meyrueis, de eindbestemming van deze tocht. Dus feitelijk 'De 8 van Meyrueis' met als hoogste punt de Mont Aigoual (1567 m). Deze amateurkoers wordt beschreven in 'De renner' geschreven door Tim Krabbé (ISBN 9789044618075, de bblthk beschikt over meerdere exemplaren). De eerste alinea uit dat boek:

Meyrueis, Lozère, 26 juni 1977. Warm, bewolkt weer. Ik pak mijn spullen uit mijn auto en zet mijn fiets in elkaar. Vanaf terrasjes kijken toeristen en inwoners toe. Niet-wielrenners. De leegheid van die levens schokt me.

De hotels

De etappeplaatsen worden voornamelijk bepaald door de beschikbaarheid van hotels die op een met de fiets overbrugbare afstand liggen; lang niet alle hotels kunnen de 62 deelnemende TCW-ers herbergen en we zitten natuurlijk het liefst in één hotel en niet verdeeld over twee of meer. Een van de hoteliers was bekend met fietsgroepen: Cyclistes..... pas de problème. Hij krijgt ieder jaar een Deense groep van dezelfde omvang op bezoek en had eerder ook al Euskatel en FdJ onderdak verschaft. Hoe hij er over denkt als TCW is langs geweest.....? Vooraf geselecteerde hotels in alle etappeplaatsen zijn tijdens de tocht bezocht en in iedere etappeplaats is overnacht. Zo is er inmiddels ook een goed beeld voor het eventuele avondprogramma. Uiteraard zijn de ligging en kamers kritisch bekeken en het aantal plaatsen in de eetzaal is geteld. Ook is er de nodige aandacht geweest voor het diner: je wilt immers geen 4 dagen achter elkaar pasta, en... culinair is prima, maar is het wel veel en warm! Waar kunnen we de fietsen veilig stallen en wat te denken van het petit déjeuner! Wij TCW-ers nemen, als er gefietst moet worden, geen genoeg met stokbrood en jam dus aussi du fromage et du jambon, s'il vous plaît. En dan de

bierprijs niet te vergeten. Op een locatie kostte een 'Einèken' 4 euri en dat is toch wel heel erg veel (voor een Heineken). We zitten daar een stuk uit het centrum dus zijn op de hoteltap aangewezen. Dankzij de harde onderhandelingen van Monsieur le Président (van onze fietsclub) hebben we 25% van de prijs af weten te halen (4 halen, 3 betalen). Als we 25 bier p.p. drinken zakt de prijs naar € 2,50. Gezien de slechte ervaringen van deze commissie met franse wasmachines, (je stopt er witte spullen in en ze komen er grijs uit), wordt er geen hotel met 'machine `a laver' geboekt! Toegegeven, bij de samenstelling van het wasgoed is uw commissie een beetje nonchalant geweest. Arie is nog op zoek naar nieuwe witte TCW sokken. Tot overmaat van ramp wilde dat kreging in eerste instantie niet open en moest Internet, dat overigens standaard in de hotels aanwezig is, worden geraadpleegd hoe de wasmachine op een totaal onlogische manier te openen. Al met al zijn er hotels (voor)geselecteerd variërend van 'strak modern' tot 'klassiek Frans' en van luxe tot sober, dus voor elk wat wils.

De route

Deze is helemaal anders dan van de vorige 2 edities; sloegen we eerder vanuit het clubhuis gezien rechtsaf, nu gaan we links. Dan toch maar de etappeplaatsen: Sint Truiden – Charleville Mézières – Vitry le Francois – Avalon – Paray le Monial – Thiers – Saint Flour – Meyrueis. De grootste afstanden (circa 180 km) worden de eerste dagen overbrugt en dan komt het goed van pas dat het nog relatief vlak of glooiend is; (afgezien van de extra

lussen, die speciaal voor de klimgeiten onder ons vakkundig ingebouwd zijn). Later worden de afstanden korter en gaat het stijgt het aantal hoogtemeters. Wat waarschijnlijk iedere dag 'mee' speelt is wind tegen. Als de wind uit de andere hoek waait dan zit het mee. Bij deze verkenning zat het behoorlijk tegen. In zo'n situatie is het zaak dat iedereen, naar vermogen, kopwerk doet en niet eerst het bordje van een ander leeg eet (uitspraak H. Kuiper, geciteerd in 'De renner') tenzij de persoon die geen kopwerk doet toestaat dat zijn bordje bij ontbijt--lunch en diner door anderen wordt leeg gegeten. Bij het uitzetten is een route gekozen die loopt over rustige weggetjes. We hebben reeën, een vos en prachtige vogels gezien (er is meer dan het achterwiel van je fietsmaat!). Ook is veel aandacht besteed aan mogelijkheden om de etappeplaatsen via rustige routes in- en de volgende dag weer uit kunnen rijden. De praktijktest wees uit dat dit Roel en Arie uitstekend is gelukt. In een enkel geval was het nodig de route aan te passen: het wegdek voldeed, als gevolg van gebrekkig onderhoud, niet aan de normen die TCW daar aan stelt (deze normen zijn direct afgeleid van die van RWS en worden bewaakt door Herman) en in een geval bleek een weg die vlgs. Roel 22 jaar geleden nog rustig was, nu erg druk. Die gaan we dus niet nemen. Alles is met behulp van GPS gereden maar er komt tzt ook een routebeschrijving op papier en natuurlijk de hoogteprofielen. Wel zo makkelijk voor 'n goed overzicht in één oogopslag.

Citaat uit De renner (pagina 15):

...., over dertig kilometer, begint de eerste klim. Ik verlang daarnaar, zoals ik dan zal verlangen naar het eind ervan.

Ze zijn er in diverse soorten en maten: kort en steil, lang en geleidelijk en uiteraard lang en steil. Mensen met de dunne enkels kunnen hier van zich doen spreken, en

durfals (met techniek) genieten van bochtenrijke afdalingen (wel allemaal met goed wegdek!).

Ook is er driftig, met succes, gezocht naar lunchplekken en koffiepauzeplekken; als je over rustige weggetjes fietst is er niet iedere 5 kilometer een café. Her en der visitekaartjes verzameld zodat we de dag voorafgaand eventueel kunnen bellen 'Demain, les soixante cyclistes viendront, preparez votre café' en natuurlijk alles gewaypointed.

Het landschap dat wordt doorkruist is heel afwisselend, zo fiets je langs de meanderende Maas, langs koolzaadvelden, over hoogvlaktes (Causses), door bossen, zie je koeien met horens, abdijen (Postel en Maredous, te koop bij de C1000), een gedenkplaats uit WO I, ga je de Seine over, zie je prachtige kastelen, doorkruis je de Franse Ardennen, de Morvan en fiets je door de Gorges du Tarn met prachtige rotsformaties en duizelingwekkende haarspeldweggetjes.

Citaat uit De renner (laatste pagina):

Links klare groene weilanden steil omhoog, aan de rand van het hoogland staan zware bomen te waaïen, rechts zwartblauwe lucht. Op de Mont Aigoual zal het nog wel regenen. En hoe nu verder?

Op dit moment worden de wijzigingen in de route en de offertes verwerkt. In november volgt, op een nader vast te stellen datum, een presentatie in ons clubhuis waarin veel meer details zullen worden prijsgegeven.

De jubileumtochtcommissie

Mijn naam wordt genoemd

Als je zo met je fiets langs 's lands dreven koerst, blijken Gods wegen ondoorgroendelijk, zeker als je dat doet buiten het reguliere verband van de BC-groep. Dan kom je bijvoorbeeld door de Pastoor Savenijelaan in Oosterhout. Het feit dat je voorzaten zich tot hogere geestelijke ambten hebben laten roepen, doet je onmiddellijk in een contemplatieve staat geraken, zoals bijgaande foto genoegzaam aantoon, waarbij je gedachten uitgaan naar al die renners die in vol onbesef en groot zwoegen langs deze bijzondere plek gereden zijn, zonder de weerga van deze gewijde plek ten volle te ervaren. Dat deze geestelijke Savenije wellicht toch van fietsen hield, interpreteer ik uit het feit dat bij de kerk waar deze foto genomen is, de parkeergelegenheid annex fietsenrekken ruim voorhanden blijken te zijn.

Sportgroetend,

Herman (leek bij leven)

EPS-printingservice.nl

06-50510578

Voor al uw
Belettering
reclame
promotionele artikelen

Administratie- en belastingadviesburo PABa

Ton Post
Belastingadviseur

Tarthorst 1161
6708 JL Wageningen
Mob. 06-22692519

Bezoek ook aan huis
PABa is lid van het College van Belastingadviseurs

Holle Bolle Gijs

Tel. 0317-418418

www.hollebollegijs-wageningen.nl

Smit Moormann
notarissen

notarissen

mr. J. Smit (tevens estate-planner)

mr. H.N.G. Moormann (tevens NMI-mediator)

Gen. Foulkesweg 11

postbus 24

6700 AA Wageningen

t 0317 425 333

f 0317 420 766

notaris@smitmoormann.nl

REISORGANISATIE

www.betuwe-express.nl

12 januari 2014: Vamos a la Playa!

Strandrace Egmond-Pier-Egmond

Zelf ben ik geen voorstander van de winter, op sportief gebied dan. Schaatsen is nog wel leuk, maar zo vaak kan dat nou ook weer niet. Winter/herfst in Nederland komt meestal neer op mountainbiken in wind en regen, brr. Maar hoe blijf je dan gemotiveerd om je conditie op peil te houden? Gelukkig: de Strandrace van Egmond!

Zaterdag 12 januari 2014 staat nu al met dikke letters in onze agenda: de 38 km van Egmond-Pier-Egmond. Het moet raar lopen willen wij er niet bij zijn. Wij, dat zijn in ieder geval Erik en ik. En links en rechts heb ik gehoord dat er meer belangstelling is. Is het de **Triathlon van Renkum** (zaterdag 14 september) die een kleine bom in de mtb-groep heeft gegooid? Het lijkt wel of mtbtcw-ers vleugels krijgen van een sportief fietsevenement. Hetzelfde gebeurde ook al toen er drie herenteams meededen aan de Bergrace van Oosterbeek: met een doel voor ogen is het gewoon een stuk leuker om te trainen. Ook als het weer eens tegen zit. Je weet precies waar je het voor doet.

Waarom E-P-E?

- Gezellig, groots opgezet evenement. Het badplaatsje Egmond is dat weekend van de sporters. De vermeende heroïek druipt er vanaf.
- Mix mtb/weg: raggen over het strand, zo hard mogelijk. De bikers voor je inhalen door vermetelheid en stuurmanskunst. Wiltje kiezen, sprintje trekken naar een snellere groep, waaier rijden, het beste (harde) spoor door het strand kiezen. Kicken!
- Net als bij loopevenementen start iedereen in korte tijd na elkaar. Bij mountainbike-evenementen is dat meestal een probleem. Omdat de paden te smal zijn voor veel deelnemers zit je mekaar in de weg. Op het brede strand is dat geen probleem.
- Je krijgt een chip zodat je na afloop precies weet hoe snel je was. Lekker vergelijken dus in de uitslagenlijst op leeftijd/geslacht/woonplaats.
- Het strand is niet zo mul als *mensen die nog nooit een strandrace hebben gedaan* durven te beweren. Je fietst nl langs de vloedlijn. En waar het eventjes mul is (strand op/strand af) is het juist een spannende en acrobatische toer om zo lang mogelijk te blijven fietsen en dus sneller te zijn dan de rest.
- Slecht voor je fiets? Onzin! Je kunt de fiets na afloop op verschillende plekken laten schoonspuiten. Onze fietsen hebben drie/vijf strandraces onder de wielen gehad en hebben er niet onder geleden.

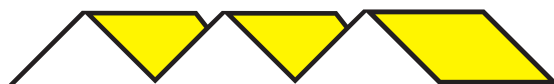
Geen 'fietsende' foto, wel een lach.

- Het is altijd mooi weer tijdens de strandrace in Egmond. Als het hard waait is dat een uitdaging, als de zon schijnt is het fijn. Regen hebben we nog nooit gehad.
- Voor de liefhebbers: op zondag wordt de Halve Marathon van Egmond gelopen. Zelfde recept, ook een ervaring die je niet wilt missen – als je dik 20 km kan hardlopen tenminste.

Voor de strandrace kun je in één dag op en neer naar Egmond gaan. Wij doen het liever rustig aan en boeken een fijn appartementje dicht bij het strand. Daar moeten we snel bij zijn, dus dat doen we eind september al. Geïnteresseerd? Ook uit op een goede start van het nieuwe jaar? Schiet Erik of mij aan voor enthousiaste verhalen! Bij voldoende belangstelling boeken we er gewoon een appartementje bij. Zie ook de posting op het mtb-deel van het TCW-forum.

Margit Warmink

Plantsoen 44
tel. (0317) 421225
info@jeltes-tenhoor.nl

Jeltes ten Hoor
... voor wonen met persoonlijkheid ...

www.jeltes-tenhoor.nl

Wageningen

Mobiel: 06 42498141

E-mail: info@beautywageningen.nl
Internet: www.beautywageningen.nl

Alleen op afspraak

KARWEI CENTRALE

HEDO MAASSEN

Voor al uw klussen in en om het huis

Nude 54-k Wageningen (T) 0317-621715 (M) 06 51 16 91 55 (E) h.maassen6@chello.nl

Henk Elings, keurslager

Verstand Van Lekker Vlees

Tel. 0317-412813

info@elings.keurslager

SFW
Stichting

Sponsoring & Fondswerving Wageningen

STICHTING.SFW@GMAIL.COM

Tel. (0317) - 45 07 30 Fax: (0317) - 450731

Granfondo Dieci Colli

Een van de grote cyclo's in Italië vindt jaarlijks op 1 mei plaats vanuit een voorstad van Bologna, de hoofdstad van Emilia-Romagna. Het rode Bologna, rood vanwege de politieke kleur van het gemeentelijk bestuur en rood vanwege het middeleeuwse centrum dat opgetrokken is van rode baksteen, is een prachtige stad die een bezoek meer dan waard is. Dat hadden Liesbeth en ik al ervaren tijdens een korte kerstvakantie in 2011 toen we vanuit Weeze op Bologna waren gevlogen voor een bezoekje aan Florence. Toen we in het voorjaar van 2013 er weer in de buurt kwamen, waren we de stad net op de snelweg voorbij toen ik me bedacht dat er de volgende dag een fraaie cyclo in de buurt werd verreden: de Granfondo Dieci Colli (www.dieicicolti.it). Dat kan geen toeval zijn!

Rechtsomkeert dus en op zoek naar een overnachtingsadres in de buurt van de start. Met de fietsen willen we liever niet in het fraaie centrum van Bologna zitten omdat het dan nog een heel eind de stad door en uit is om bij de start te komen. Het wordt dus naar een hotel, camping of Agriturismo (B&B) in de buurt. Dat valt niet mee zoals het wel vaker in Italië niet meevalt om een leuke verblijfplaats te vinden. Binnen een straal van 25 km is geen normaal hotel te vinden, laat staan een camping want die zijn al helemaal dun gezaaid in Italië (met uitzondering van het Gardameer). Blijft over een Agriturismo want daarvan zijn er de nodige maar veelal met het nadeel dat ze midden in de rimboe liggen en een restaurant vaak een eind rijden is. Na enige tijd zoeken en kronkelen over steile weggetjes door de wijngaarden vinden we een prachtige Agriturismo in een wijngoed boven op een hoge heuvel met schitterend uitzicht op de vallei en Bologna. Helaas willen ze die avond niet voor ons koken omdat we niet gereserveerd hebben en aangezien we onszelf niet met een slok op na het eten deze plek ooit zien terugvinden, gaan we maar weer verder zoeken. Toch deze onthouden voor een volgende keer: Fattorie di Montechiaro in Sasso Marconi (www.montechiaro.it). Na 3 uur rondrijden vinden we uiteindelijk een kamer in een Agriturismo op 3 km van de start bij een wijnboer: Borgo delle Vigne (www.gaggiolivini.it). Dat klinkt goed maar helaas zijn we te laat om nog wat van de wijn te proeven en te verschalken; wel zijn we nog net op tijd om ons in te schrijven voor de granfondo en wat boodschappen te doen voor het ontbijt. Dat laatste wordt ons, net als het avondeten, door de gastvrouw onthouden omdat het 1 mei is en er dan de voorafgaande avond geëst moet worden en op de vrije dag niet vroeg kan worden opgestaan. We vinden op 5 minuten fietsen een pizzeria vol plaatselijke liederen; dat moet goed zijn en we stapelen daar dan ook vette en bovenal smakelijke calorieën voor de volgende dag.

De volgende ochtend vroeg op om een kleffe croissant

Uiterste inspanning tijdens de Dieci Colli.

en een flesje Yop naar binnen te werken en op pad naar de start. Onderweg nog een snelle caffè in een barretje langs de weg om rond 7.45 uur achteraan te schuiven in de immense rij van ± 2.300 deelnemers. Er wacht ons een parcours van 158 km en 2.475 hoogtemeters dat de Apennijnen in gaat met klimmen tot ± 1.000 meter hoogte. Het is strak blauw en de temperatuur is met 16 graden aangenaam. Hoewel ik niet extreem lang ben met 1.84m kan ik gemakkelijk over de massa heen kijken om in de verte de voorsten rond 8.00 uur in beweging te zien komen. Een kleine 10 minuten later kan de mij wel bekende dolle inhaalrace beginnen.

Voor de eerste grote klim naar de Passo Brasa (895m) ben ik al een flink stuk naar voren gekomen en in de klim haal ik nog een flinke meute in om vanaf de top in een groep van ± 20 man terecht te komen met wie ik de volgende 50 km zal rijden. Op die eerste klim van betekenis vindt over een strook van 3,9 km tijdmeting plaats voor de bergprijs. De snelste doet daar 9 minuten over en heeft een klimgemiddelde van ruim 25 km/uur; ik heb 10.33 nodig met een klimgemiddelde van 22 km/uur en ben daarmee 124-ste van de 2.037 deelnemers die geklasseerd worden. Bovenop is het zicht op de besneeuwde toppen van de Apennijnen prachtig; op de hoogste toppen waaronder de Monte Cimone van 2.165m ligt in dit koude voorjaar nog een dik pak.

Na nog wat daal- en klimwerk zetten we zo'n 50 km voor de finish de lange afdaling in om uit de bergen te komen en weer richting Bologna te gaan. In de haast mis ik bijna een bocht maar met wat kunst- en vliegwerk beland ik na een klein stukje 'onverhard' toch weer op de weg. Eenmaal beneden volgt een lang stuk vals plat naar beneden met harde tegenwind. De Italianen hebben zichzelf in de profiteerstand gezet en ik sleep op een gegeven moment zo'n 60 van die druktemakers achter me aan. Gelukkig is er op 10 km voor de finish nog een steile korte klim van $\pm 1,5$ km met gemiddeld 12% waarop het mij en twee anderen lukt om de luie honden te lossen. Met zijn drieën rijden we vervolgens kop over kop hard door om uitein-

Liesbeth en haar enogastronomische amici.

delijk zo'n 25 seconden voor de grote groep over de streep te rijden; dat geeft voldoening! Ik blijf op een 93-ste plaats te zijn geëindigd in 4 uur en 45 minuten met een gemiddelde van 33,4 km/uur. De winnaar met een typisch Italiaanse naam is Dmitri Nikandov die 4 uur en 15 minuten nodig heeft met een gemiddelde van 37,4 km. Aan de toptien te zien, met namen als Nikita Eskov, Hubert Kryszewski en Raimondo Rumsas trekken de cyclo's wel meer voormalig Oost-Europeanen aan die hier nog een aardige boterham mee kunnen verdienen.

Niet lang nadat ik binnen ben, komt Liesbeth binnen na haar 'Pedalare con gusto'. Deze gastronomische fietstocht langs een aantal plaatselijke producenten van allerhande lekkernijen en wijn heeft ze gereden met wat onderweg opgeduikelde Italianen die haar ook nog langs wat toeristische attracties hebben geleid. Via Italia!

Menno Bartlema

Meer info: www.diecolli.it

Panne bij de B-groep

Afgelopen zaterdag kreeg Jacques van de B-groep panne. Het rechterpedaal was helemaal uit de crank en met geen mogelijkheid weer vast te krijgen. Eerst heeft hij het nog voorzichtig geprobeerd met links fietsen en rechts het pedaal op de plaats houden, maar bij Nijmegen was het helemaal gebeurd. Zelfs de fietsenmaker die we opgezocht hadden kon er niks meer van maken. Helaas kon zijn vriendin hem niet ophalen, maar niet getreurd; Als Jacques niet meer kan trappen dan duwen we hem. samen uit samen thuis!

Uiteindelijk konden we in Beuningen bij de broer van Ben terecht die Jacques wel naar huis wilde brengen.

Jan-Willem Strokop

Barpraatjes

Nieuwe barmedewerkers blijven nodig en zijn van harte welkom.

We zoeken ook nog een aantal mensen die op een vrijdag avond, als er een activiteit is, de bar willen bezetten. Dit winterseizoen gaat het over 5 vrijdagavonden. Zie voor de datums van deze avonden de activiteitenagenda in deze derajeur. Geef je op bij de activiteitencommissie.

Barmedewerkers die niet hebben kunnen deelnemen aan de avond voor verantwoord Alcoholgebruik kunnen alsnog hun certificaat halen via een speciaal ontwikkeld programma. Daar is een inlogcode voor nodig. Wanneer je daar belangstelling voor hebt mail dan naar fgnoy1950@kpnmail.nl

Er is een lijst gemaakt met mensen die een sleutel van het clubhuis hebben. Het beheer wil graag weten of de lijst compleet is en vraagt iedereen die een sleutel heeft dit aan te geven op de lijst die op het prikbord hangt.

Het beheer

De Barre Tocht

**Het aantal reisverslagen en andersoortige wielerver-
slagen in de Derajeur neemt per oplage toe. En als dat
niet zo is, dan lijkt het zo.**

**Wat die leden allemaal meemaken, zien en beleven!
En wat een gemiddelden, aangevuld met een indruk-
wekkend aantal hoogtemeters. Maar als je nooit wat
meemaakt, zoals ik, wat moet je dan?**

**Niets opschrijven, zou je zeggen, maar ja ook dit blad
moet vol. Verder heb ik afspraken gemaakt met de
redactie waar ik niet onderuit kan en moet de schoor-
steen roken.**

Vandaar op deze plek een halfslachtige poging om ver-
slag te doen van de Barre Tocht die ik op 20 april gemaakt
heb samen met Cees "de Koekert" van Nieuwenhuisen.
Iedereen weet vast nog wel hoe lang de winter dit jaar
geduurd heeft. En dan weet je ook nog wel hoe koud het
op die dag geweest moet zijn. En heb je wel eens 80 km
tegen de Noord-Hollandse wind in gereden? Nou wij
gelukkig ook niet.

De tocht begint zaterdagochtend om 8.00 uur met een
ijskoude tegenwind uit het noorden, bij een temperatuur
van 0 graden; feitelijk geen temperatuur dus. Met een
gemiddelde van minimaal 22 km per uur vliegen we over
de – aanvankelijk – Gelderse wegen. Langs het IJsselmeer
de wind in de zij gaat het gemiddelde met een halve km
omhoog. Uiteraard zijn we niet vergeten te stoppen in
het toeristische Spakenburg.

Met inmiddels ontzagwekkende snelheid (nog een halfje
erbij) vliegen we rond Amsterdam. We hebben zo'n 100
km afgelegd, als de wind nu eens wat minder zou worden,
dan zou de laatste 100 km niet zo moeilijk meer moeten
zijn. Maar ja, ik had al uitgelegd van die wind in Noord-
Holland en dat die tegen stond.

En koud was het nog steeds.

We komen bij een oersaai kanaal. Het blijkt het Noord-
Hollandsch Kanaal te zijn. Waar ken ik dat nu weer van!?
We zouden dat saaie kanaal kunnen volgen tot eindbe-
stemming 't Zand aan toe, maar ja ik maak al zo weinig

mee. Het moet dus groots.

Gelukkig komen we na een aantal kilometers in een veel
aantrekkelijker streek, de Zaanse Schans. We kunnen niet
anders doen dan genieten van cultuur en Japanners.
[Afbeelding 1: zie de toerist eens genieten]

Na 150 km afzien - het gemiddelde is inmiddels weer met
2 km gedaald – is het genoeg geweest. Uitgeest heeft een
station, weet ik nog van vroeger. Gelukkig is die er nog
steeds. De laatste 50 km gaan in een gemiddelde van 100
km per uur. Ga er maar aan staan.

Maar wat zien we daar? Nog meer Hollandse cultuur? Het
lijkt wel een bloembollenveld! [Afbeelding 2: zie de kro-
kussen eens genieten]

Omdat het u inmiddels duidelijk is geworden, dat we
weer terug zijn in Wageningen, moet er ook nog iets van
een retourtocht geweest zijn. En dat is ook zo. Hoe dat
verlopen is vertel ik misschien een andere keer. Als ik
vertel dat dat met een gemiddelde van 60 km uur gegaan
is, hoeft ik misschien verder niet zo veel te vertellen.

Mocht je naar aanleiding van dit verhaal nieuwsgierig zijn
geworden naar mijn reis naar Arnhem of mij drie-daagse
tocht in Amel, vertel het me en ik zal zien wat ik de vol-
gende keer kan doen.

Rijdende Rechter

Van: Bertus Wesselink

Aan: derajeur@tcw79.nl

Graag wil ik mijn al op geven voor het Biljarten en Darten
Groeten

De rijden de Rechter

Dit is mijn uitspraak en hier moet u het mee doen

Fietsen in Namibië

Fietsen in Namibië, is dat wel leuk? De hele dag één rechte weg door de woestijn, is dat nog leuk?

Dit waren de veel gestelde vragen voor we aan deze vakantie begonnen en ook weer toen we terug kwamen. Ons antwoord: Ja, het was mooi, het was interessant, het was afwisselend en het was ook leuk!

OK, per dag was de afwisseling meestal niet zo groot. En inderdaad, het grootste deel fietste je op een lange gravelweg door hetzelfde landschap. Maar elke dag waren er weer verrassingen op de weg: een nederzetting waar de bewoners nog op zeer traditionele wijze en met zeer traditionele kleding (bijna geen kleding dus) woonden; wild (giraffen, struisvogels, bavianen, etc.) op nog geen 100 meter van je route; een verkeersbord dat waarschuwt voor overstekende olifanten; een droge rivierbedding of berg die in het landschap wat afwisseling bracht. En de volgende dag was het landschap weer anders. Zo fietsten we in vier dagen van de kust (Hentiesbaai) naar Outjo, de laatste plaats voor het grote Etosha wildpark (zie hierna). De eerste dag nagenoeg alleen door een zandwoestijn, de tweede dag zagen we wat meer begroeiing en de laatste 2 dagen fietsten we door savanne tot bosachtig gebied. Dus wie zegt er dan nog dat het niet afwisselend is?

Het is ook een enorme belevenis om met een klein groepje, soms zelfs met z'n tweeën, uren te kunnen fietsen door zo'n landschap. Per uur kwamen we soms maar een of twee auto's tegen. Je voelt je samen alleen op de wereld en dat geeft je toch wel weer een speciale belevenis. Misschien moet je voor dat gevoel in de wieg gelegd zijn. Op onze kanotochten in bijvoorbeeld Zweden kwamen we nog minder mensen per dag tegen. Wij konden er in elk geval van genieten.

Excursies

Maar er was meer afwisseling op deze tocht. Om de paar dagen was er een rustdag die werd ingevuld door een bezoek aan een stad (de hoofdstad Windhoek of de

badplaats Swakopmund) of een natuurpark of andere bijzondere plaats:

- De Sossusvlei. Dit is het einde van een, meestal droge, rivier die eindigt in het Namib Naukluft Park, een woestijn van meer dan 100 bij 300 kilometer met rode zandduinen (tot 300 meter hoog). Op een paar van deze duinen is het toegestaan om over de kam te lopen. Dit is de meest fotogenieke omgeving die ik op mijn reizen ooit ben tegengekomen (zie ook de foto's).

- Het Etosha wildpark. Daar mochten we niet fietsen. Ook motorrijders zijn niet toegestaan. Begrijpelijk in verband met de aanwezigheid van olifanten, leeuwen en luipaarden. Twee dagen zijn we in de bus door het park (grootte 23.000 km², dus ruim de helft van Nederland) gereden. De foto's (zie aan het einde de verwijzing naar mijn fotowebsite) geven een goede indruk van wat we daar zoal hebben gezien.

- Rotstekeningen en versteende bomen bij Twyfelfontein.

- Een kolonie van 60.000 zeehonden bij Cape Cross.

- Het Waterbergplateau Park met een verblijf aan de voet van de imposante Waterberg met zijn rode loodrechte rotswanden en fascinerende rotsformaties.

Het fietsen in een bijzondere omgeving in combinatie met deze excursies, maar ook het zien hoe primitief sommige bevolkingsgroepen nog leven terwijl anderen al net zo gewend zijn aan de mobieltjes als wij, dat alles maakte deze reis tot een van de mooiste en interessantste fietsreizen die ik gemaakt heb.

Cycletours in Zuidelijk Afrika

Cycletours heeft in Zuidelijk Afrika (Zuid Afrika, Namibië en Botswana) een 5tal tochten in de aanbieding. Deze worden allen georganiseerd door Monique die ook onze reisleidster was.

Monique is Zuid Afrikaanse maar met Nederlandse ouders. In Nederland heeft zij Cycletours leren kennen en in overleg met Cycletours heeft zij in Zuid-Afrika haar eigen fiets-avonturen bedrijf opgezet. Zij doet dus voor Cycletours de reizen in Zuidelijk Afrika, maar doet ook reizen in eigen beheer of voor andere organisaties. Zie voor meer info <http://www.silverburg.eu/>.

Monique is werkelijk van alle markten thuis. Zowel de techniek van de fietsen en het fietsen alsook de techniek van de auto (2x een lekke band van de auto vervangen, achteruit rijden met aanhanger), het uitzetten van de tochten en regelen van de overnachtingen, het aansturen van de groep, heerlijk koken, etc. Als voormalig wildpark-beheerder (zij heeft in diverse grote wildparken in Zuid-Afrika en Namibië gewerkt) kon zij ook veel vertellen over de flora en fauna die we onderweg zagen.

Bij Cycletours stond de tocht als een niveau 5 tot 7 aangekondigd (althans dat had het moeten zijn). Voor een

niveau 5-fietser betekende dit dat je de dagafstanden wat inkortte. Wij hebben dat enkele keren gedaan. O.a. op de dag dat er 127 km door de zandwoestijn op het programma stond en we door een tegenwind bijna niet vooruit konden en ook letterlijk gezandstraald werden. Geen enkele deelnemer heeft die dag de hele route gefietst.

De bus en aanhanger was er ook op berekend dat alle deelnemers en de fietsen mee in konden. Dat was nodig omdat de bus ook gebruikt werd voor de excursies en omdat er enkele transfers in het programma waren opgenomen. Dit laatste was nodig omdat de reis anders een week langer zou duren wat deze reis minder aantrekkelijk zou maken.

20% van de ongeveer 1000 km weg die gefietst hebben was geasfalteerd, de rest waren brede gravelwegen. Deze waren meestal goed te fietsen maar vaak was het wel zoeken naar het beste stukje weg. Het verkeer in Namibië is links, maar omdat er zo weinig verkeer was fietsten we ook wel eens rechts als de weg daar beter was. Soms (zeker de laatste dag) moest je de fiets door enkele tientallen meters los zand duwen. En als er een auto voorbij kwam verdween je vaak wel een minuut in een grote stofwolk.

We hebben slechts 1 fikse afdaling (met delen tot boven de 20 %) gehad, maar de overige afdalingen en de klimmen waren nagenoeg allemaal van het type "vals plat". Modder hebben we de hele vakantie niet op de weg gezien.

Namibië

Namibië (gegevens uit 2012) is met 2.165.828 inwoners op 824.268 km² (2,6 personen/km²) het op 1 na dunst bevolkte land op de wereld. Duitsland heeft een oppervlakte van 357.022 km², minder dan de helft van Namibië. En zelfs Australië met 7.687.808 km² en 22.000.000 inwoners heeft meer (2,86) inwoners per km². Namibië was tot

de eerste wereldoorlog een Duitse kolonie. Het Duitse verleden vind je vooral in de steden (Windhoek, Swakopmund, etc.) terug. Swakopmund zou bijna een badplaats aan de Duitse Oostzeekust kunnen zijn met zijn Bismarckstraat, huizen met het opschrift "Altstadthof" en bewoner die je vragen "Kan ich ihnen helfen" toen we de weg naar ons verblijf aan het zoeken waren. En in de restaurants kun je "Bratwurst mit Sauerkraut" bestellen.

Voor meer info, zie <http://nl.wikipedia.org/wiki/Namibië>.

De laatste week

Het is begrijpelijk dat je met de fiets in drie weken niet een land, dat ruim 2 keer zo groot is als Duitsland, helemaal kunt bezoeken. In het noordoosten ligt nog een prachtig gebied met de Zambezi rivier en de Victoria Watervallen. In het zuiden ligt de Fish River Canyon, de op twee na langste canyon ter wereld. Om nog wat meer van Namibië te zien en vooral ook deze Canyon te bezoeken hebben we nog een week aan ons verblijf aldaar geplakt. Toen de rest naar Nederland terugging hebben we een Toyota HILUX 4x4 gehuurd met een complete kampeeruitrusting en een tentje op het dak van de auto. Hiermee hebben we nog zo'n 2000 kilometer door het zuidelijke deel Namibië gereden en vele mooie plaatsen bezocht.

Voor een indruk van deze reis kun je de foto's bekijken op mijn fotowebsite. Zie daarvoor <http://fietsvakanties.mijnalbums.nl/>. Daar staan 4 mappen:

2013 Namibië Landschappen met 85 landschapsfoto's;
2013 Namibië Dieren met 77 foto's van het wild daar;
2013 Namibië Fietsen en 4x4 met 62 foto's van het fietsen, de groep en ook nog wat van ons 4x4 autootje in de laatste week;

2013 Namibië Panorama met 18 panoramafoto's die zijn gemaakt door wat foto's op de PC aan elkaar te plakken met het programma autostich.

Toon Loonen en Inge Jacobs

Help! Ik kan het niet alleen

Help!, piepte deze redacteur van de Derajeur onlangs. Help, help!!!

Wat was er aan de hand? Nou, eerst vertrok mede-redacteur Thiemo met de noorderzon richting Mallorca. Ach, het was maar voor een paar maanden. En Arnold was er ook nog. Samen zouden ze het wel even redden. Maar toen bleek Thiemo zijn draai te hebben gevonden in Mallorca. En kondigde Arnold ook nog aan dat hij de redactie ging verlaten.

Vandaar de noodkreet van deze redacteur. Help, help!!! Gezocht: iemand die zes keer per jaar wil helpen het clubblad in elkaar te steken. Dat gebeurt met een speciaal opmaakprogramma waar ik je graag de fijne kneepjes van wil bijbrengen. Je hoeft niet zelf voor het blad te schrijven (mag natuurlijk wél) maar er moet wel zes keer per jaar een voorwoord worden geschreven. Als er drie redacteurs zijn, mag je dus gemiddeld twee keer per jaar je uitleven in dit creatieve proces.

KORTOM: WIE KOMT DE REDACTIE VERSTERKEN?

Meld je aan bij Liesbeth in het clubhuis of via derajeur@tcw79.nl

Liesbeth

Nieuwe leden kledingcommissie

Na resp. bijna 9 en 6 jaar in de kledingcommissie te hebben gezeten, willen wij graag ruimte geven aan andere leden om de clubkleding te verzorgen. Kortom: wij stappen er volgend jaar uit en geven het stokje door aan verse krachten. Misschien aan jou? "**Is dat nou leuk?**", hoor ik je denken. Ja, natuurlijk! Als lid van de klerenclub kun je eindelijk je stempel drukken op het uiterlijk van jezelf, je groep en de hele club. Je leert bijna alle leden kennen, en zo'n beetje als enige in de club weet jij wél hoe onze zogenaamde kledingleden eruitzien. Je kiest zelf je favoriete merken uit en onderhandelt met de leveranciers. "**Is het veel werk?**", vraag je je nu af. Dat valt wel mee. Eens in de drie jaar zijn er onderhandelingen met de leveranciers als er een nieuwe kledinglijn moet komen. Voor de kledingsponsors zorgt het bestuur. De commissie organiseert een pasronde, verzamelt de bestellingen en geeft ze door aan de leverancier. Verder de kleding worden gesorteerd en uitgeleverd. Bij de eerste ronde kost dat wat meer tijd, bij de tweede en derde veel minder. Verder wil in de loop van het jaar af en toe nog wel eens een nieuw lid om kleding vragen.

Uiteraard wil de huidige commissie zorgen voor een gedegen inwerkperiode. Vandaar dat we nu al opvolgers zoeken, die bij de derde (en laatste) ronde van de huidige versie kunnen zien hoe het allemaal werkt. Volgend jaar kan dan de nieuwe commissie aan het werk en meteen met de nieuwe clubkleding aan de slag.

Je kunt je aanmelden kan bij Jaap Spaan of Liesbeth van Agt. Op zaterdag is meestal wel een van ons te vinden in het clubhuis. En anders kun je onze contactgegevens vinden op de ledenpagina op de website. We horen graag van je!

De kledingcommissie

MTB Clinic

MTB CLINIC voor Duchenne!

Doe mee en schrijf je nu in!

Team Riding4Life organiseert op zondag 3 november 2013 een Mountainbike Clinic

Datum:	Zondag 3 november 2013
Tijd:	9.00 – 15.00 uur
Locatie:	Tennispark Beekhuizen in Velp (GLD)
Kosten:	€ 27,50 per persoon € 10,00 fietshuur
Inschrijven:	via de contactknop op www.riding4life.nl

Mogelijk gemaakt door o.a.

MTBCLINIC.NL
MOUNTAINBIKECLINICS & VAKANTIEREIZEN

www.riding4life.nl

De Fietselfstedentocht vanuit Bolsward

In het weekend van 6 en 7 juli 2013 is een deel van de D-groep naar Friesland gereden om daar de Fietselfstedentocht in twee dagen te rijden. De organisatie van dit fietsweekend lag in handen van Karel Huijbers en Vera van der Woude. Inclusief de organisatoren had 13 man zich voor dit evenement aangemeld, namelijk Tino, Gerard B., Gerard W., Gerrie en Bert, Maria, Michelle, Wim, Jan, Max, Cisca en ondergetekend. Voor sommigen was de provincie bekend (Maria en Vera), voor anderen "nieuw".

De bedoeling was zaterdag 6 juli tussen 9.00 en 9.15 u. te starten bij Hotel de Groene Weide in Bolsward en het eerste deel, 140 km, af te leggen. Een deel van de mensen vertrok zaterdagochtend vroeg vanuit Wageningen per auto richting Fryslân, maar een aantal leden (waaronder ikzelf), deden het rustiger aan en begaven zich vrijdag al naar de provincie waar in 1997 voor het laatst de "tocht der tochten" werd verreden.

Fris en wel stond iedereen tijdig "startklaar" voor de lange tocht bij Hotel de Groene Weide in Bolsward. Een barre tocht zal het zeker niet worden. Aan het weer zal het dit keer namelijk niet liggen; een strakblauwe lucht, dus veel zon, een lekker temperatuurtje en het meest bijzondere van alles: bijna geen wind! Een wonder (of toch niet, gezien mijn auto "Sunny" heet...? En 13 enthousiaste D-groepers! Wie zal het zeggen?) Met het witte wielrenpakje (zie de vorige Derajeur) komt het nu vast helemaal goed Cisca!

Goed, fietsen gecontroleerd en om 9.15 u dan ook vertrokken tegen wind in. In het begin een enkel navigatiesysteem dat ietwat eigenwijs was, maar dit was later gelukkig goed afgestemd. Het fietsen ging prima; opvallend weinig stoplichten. Er waren nog meer groepen op de weg met dit zeldzaam mooie zomerweer, waaronder een aantal mensen uit Vlaanderen. Het eerste deel van de tocht leidde ons bovenlangs de provincie, namelijk over Harlingen en Franeker naar Dokkum. In Dokkum hielden

De Elfsteden-D-groep.

wij pauze op een heel gezellig en goed terras; er werd dan ook goed van de consumpties genoten (toch Max?) Uitgerust en nog altijd vol goede moed stapten we op de fiets. Met wind in de rug kwamen we circa 5 kilometer verder langs de geboorteplaats van Maria Heida! Uiteraard kon een uitgebreide "sightseeing" niet ontbreken. De bedoeling was om bij "het bruggetje van Bartlehiem" een groepsfoto te maken. Welk bruggetje is het? Uiteindelijk bleek het bedoelde bruggetje naast de route te liggen, niet echt geschikt voor wielrenners. Ach, we komen wel een ander dorpje tegen, we hebben immers nog tijd genoeg en hadden in totaal toch nog zo'n 160 km te gaan! In Leeuwarden werden wij door de wegwake naderkeken op de verkeersregels. We moesten ons goed gedragen in zo'n drukke (overigens wel prachtige) stad. De laatste 20 km verliepen nog iets avontuurlijker. "Klunen met fiets over de snelweg" waarvan een foto uiteraard niet kon ontbreken. Dit maar als variant op het "bruggetje van Bartlehiem"? Enkele navigatiesystemen hadden een eigen idee, ikzelf had wat problemen met m'n fiets en iets verderop lag Vera in de berm. Maar iedereen was nog heel en de groep was na een korte sprint tegen de Vlamingen die ons voor een tweede keer inhaalden, snel weer compleet. Vol goede moed maar wel behoorlijk moe en hongerig, kwamen we circa 16.30 u. weer in Bolsward aan. En nee, niet bij het hotel, maar eetcafé het Praethuys. De tafel was voor ons zelfs al gedekt! De organisatoren hadden namelijk geregeld dat wij voorzien werden van een pastamaaltijd. Deze smaakte verrukkelijk! Met onze buiken vol fietsten we rond 17.30 u. naar het hotel om ons op te frissen en weer even "op te laden". Ieder op zijn eigen manier. Achter de bar, buiten op het terras of door middel van een korte wandeling. Om 20.00 u werden wij weer in hetzelfde eetcafé verwacht voor een driegangen "proeverij" met keuze uit minimaal 3 gerechten. We keken onze ogen alleen bij het voorgerecht al uit! Carpaccio, haring, gambas, stokbrood en zo nog het een en ander werd met toelichting van de kok, op tafel neergezet. Sommigen hadden vrij veel honger en vroegen zich al af of "dit nou alles was". Nu werd die vraag meer dan beantwoord met

Sneek.

Lunch in Dokkum.

het hoofdgerecht: Spareribs, mosselen, kip, frites, salade, varkensvlees en meer... Eten in overvloed dus en het smaakte verrukkelijk! Ikzelf verbaasde me over de hoeveelheid die sommigen weg konden eten, maar anderszijds is dit ook niet verbazingwekkend na een flinke fietstocht en gezien de kwaliteit van de maaltijd! De jongedame die ons hielp werd wel érg aardig gevonden door enkele leden. Gerard W. bleef vragen stellen. Toen het onderwerp "voltige" werd, kwamen we niet meer bij van het lachen. Het nagerecht was ook weer voortreffelijk. Fries suikerbrood met slagroom, crème brûlée en een soort alcoholisch "ijsdrankje". 22.30 u. verlieten we het café meer dan voldaan voor een korte wandeling alvorens wij ons naar bed begaven, al dan niet na een laatste biertje aan de bar in het hotel. Zondag was het immers weer "vroeg dag".

Zondag 7 juli om 8.00 u werden we beneden verwacht voor het uitgebreide ontbijt en 9.00 u zat iedereen weer op de fiets. De moed zat er goed in; de benen wilden prima! Via Sneek, Jutrijp en Sloten leidde dit tweede deel van de tocht ons door Zuidwest-Friesland. Velen ervarenden dit als het mooiste stuk van de hele tocht door de afwisseling van bos, weiland en water. Ook nu kwamen we weer langs prachtige sfeervolle dorpjes en stadjes met

Max neemt de laatste horde van zijn lunch.

Toch nog klunen.

namen als Oudemirdum en bij de "Waterpoort" werd de werkelijk bedoelde groepsfoto gemaakt. Na een adembenemend prachtig stukje langs en tussen de Friese meren door alsook langs het IJsselmeer, hielden we in Stavoren onze welverdiende pauze. Dit alles onder het genot van een hapje, drankje en uitzicht op de haven waar zelfs nog twee driemasters voorbij kwamen! Na de pauze reden we weer op Bolsward aan. De groep werd naar het eind toe steeds stiller. Moe of gewoon nog even extra genieten van de tocht? Half 3 waren weer bij het hotel terug. Na een laatste korte douche voor wie dat wenste, reed iedereen weer naar Wageningen terug. Het was een mooie "korte vakantie" met prachtig weer. Iedereen heeft er een fantastische nieuwe herinnering bij. We waren moe maar voldaan, trots op onszelf dat we de 240 km allemaal goed vol hebben gehouden, er waren geen blessures en zelfs geen lekke banden! Perfect weer, veel gezelligheid, lekker eten... Wat wil een mens nog meer? Op naar de volgende keer, en dan in een andere regio...?

Goed, wij waren best trots. Horen we dinsdagmiddag op het terras in Kootwijk van Willy, dat Arie maandag 8 juli had bedacht de hele route in 1 dag te rijden (dus de hele 240 km)... Pijnlijk voor sommigen, of toch niet? Voor mij in ieder geval niet, want ik heb enorm genoten en ben trots op deze eerste keer in zo'n korte tijd zo'n lange afstand, zeker na een lange periode van overtraindheid! Bedankt Karel en Vera, voor de organisatie van deze tocht! Dit smaakt naar meer voor een volgende keer!

Linda Persoon

De Ronde van 12

Rust roest... helaas niet als je thuis zit met een slijm-beursonsteking. Dan is rust het enige remedie om zo snel mogelijk weer op de fiets te kunnen stappen. Dit in het vooruitzicht bekijk ik de toerkalender van de NFTU en valt mijn oog op een toertocht van 426km, genaamd 'de ronde van 12'. Deze langste toertocht van Nederland voert je door alle 12 provincies. Voor zo'n uitdaging gaat mijn hart spontaan sneller kloppen. Zoals Jacques Theunissen meldde op het forum: wie dit volbengt kan volgend jaar proberen de jubileumtocht in 2 dagen te fietsen. Helaas waren er geen mede-TCWers die deze uitdaging zagen zitten. Gelukkig was er 1 wageningse student, genaamd Bart, die deze tocht ook wel wat leek. Hieronder een verslag over de beleving.

Vrijdag 9 augustus - de voorbereiding

Tas inpakken, met bovenaan de lijst vaseline voor mijn arme biljetjes. Om 21:45 vertrekken Bart en ik op de fiets vanuit Wageningen naar de start Nijmegen. 30km infietsen voor de echte tocht begint. Aangekomen in Nijmegen maken we kennis met de andere 18 mede-gestoorden. Ik gebruik deze gelegenheid om een kuitensinspectie te doen bij welke groep Bart en ik het beste kunnen aansluiten. Een groep van 4 mannen, met gespierde kuiten en die beweren de tocht met >30km/h te kunnen volbrengen lijkt ons wel wat.

10 augustus 0:00 uur - START & 's nachts rijden (Gelderland, Limburg, Brabant)

De Start om 0:00 uur: de biljetjes zijn ingesmeerd, lampjes zijn aan en GAAN!!! Vanuit Nijmegen gaan we via een zandpad naar Limburg, dat betekend hobbelen midden in de nacht. Dat limburgers gezien worden als reservebelgen oke, maar om dan geen verharde wegen naar Limburg aan te leggen gaat toch ver. De mannen hebben er zin in want die gaan er als een speer waardoor Bart en

ik een gat dicht moeten rijden; racen in de nacht met >45km/h.

Bijgekomen in de groep van inmiddels 17 mannen (3 mannen rijden een stuk achter) rijden we de verdere nacht door Brabant. 's nachts fietsen valt niet mee, je ziet bijna niks, en als je wat ziet zijn het slingerende dronken jongeren. En die jongeren weten vervolgens niet wat ze zien als een groep wielrenners voorbij komt! Maar aan aanmoediging geen gebrek.

Na 90km houden de 4 'gespierde kuiten mannen' pauze bij een camper. Bart en ik stoppen ook terwijl de andere mannen doorfietsen. De rest van de tocht blijven we met z'n zessen bij elkaar. Het blijken ideale groepsgenoten, want naast goede fietsers blijken de mannen om de 90km geen volgauto maar deze 'volgcamper' geregeld te hebben. De man in de camper roept nog net geen dingen in onze oortjes, maar voor de rest een ideale volgwagen: zo krijgen we een pasta-maaltijd, red-bull, cola, en is er een pomp en reservefiets aanwezig!

Zonsopkomst (Zeeland, Zuid-Holland, Utrecht, Noord-Holland)

Rond 5:30 zien we de zon opkomen in Zeeland. Gelukkig want fietsen in het donker vergt veel concentratie, en daar heb ik niet veel van. De andere 11 mannen komen we steeds weer tegen en op den duur sluiten ze weer bij ons aan. Helaas voelt niemand van de aangesloten groep zich geroepen kopwerk te doen waardoor onze groep klaagt over 'parasieten in het wiel'. Ik heb ook nog geen kopwerk gedaan en stel voor dit te doen, omdat ik niet tot de 'parasieten' gerekend wil worden. Maar steeds als ik bijna op kop ben sprint er een man naar voren die voorkomt dat ik kopwerk kan doen. Of als ik voorstel kop over te nemen hoeft dit niet want het gaat lekker. Als enige meid voel ik enige vorm van positieve discriminatie. Maar het is nog lang te gaan dus ik klaag niet. De biljetjes voelen oke, de zon voelt lekker aan, de strakke billen & gespierde kuiten zijn geen verkeerd uitzicht en de volgcamper zorgt goed voor ons dus wat wil je nog meer! Bij Bart ligt dit anders, hij heeft inmiddels blaren op z'n kont en die zit daarom onder de plijsters. Na een stempelpost in Utrecht gaat onze groep er als een speer vandoor om zo een voorsprong op te bouwen. Door een leuke band en een gebroken spaak (lang leve onze volgwagen met reservefiets!) haalt de andere groep ons weer in.

Middag (Flevoland, Overijssel, Friesland, Drente)

Zo gaat ie goed, zo gaat ie beter, nog ... kilometer! Hij gaat inderdaad lekker en we vliegen met 35km/h vooruit waardoor we de andere groep weer inhalen. We zetten nog een tandje bij en enige tijd staat er 41km/h op de teller. Het volgende stuk heb ik geciteerd van www.tilburgroadrunners.nl: *na enige tijd 41km/h kwam de wind vol op kop. De groep die bij ons samen kwam is door de enige dame die mee fietste (en zich bij ons had aangesloten vanaf het begin) op dat punt volledig uit elkaar gereden. Natuurlijk*

De route.

Na de finish.

leverde dat bij ons veel lol op.

Vanaf nu geen naar voren sprintende mannen meer als ik bijna op kop zat, de positieve discriminatie is verdwenen. We wilden onze koppositie houden en plaspauzes, drinkpauzes mochten niet te lang meer duren. Het voelt erg lekker om 423 km op je teller te hebben staan als je weet dat de tocht 426 km is. Echter bleek de route langer: 440km. Maar ach, die 14km extra maakt ook niet meer uit.

Finish (Groningen)

17:30 uur komen we aan in Leek (Groningen). Met een gemiddelde snelheid van 30,4km/h zijn we als eerste gefinisht. Onze soigneur van de volgcamper was er ook en had een heleboel koud bier voor ons klaarstaan, dat hadden we wel verdient! De laatste man kwam om 23:57 binnen. Wij lagen toen al op een oor in onze tent op de camping. De volgende ochtend ontbijten en met de auto terug naar Nijmegen. 1 iemand ging vanuit Groningen op de fiets terug naar Nijmegen. Als die meneer zoiets kan moet ik ook in staat zijn nog te fietsen. Aangezien mijn biljetjes het goed gehouden hebben, heb ik na aankomst in Nijmegen mn fiets gepakt en 80km naar Brabant gefietst. De volgende dag 130km terug naar Wageningen om 's avonds bij te komen tijdens mijn werk op het sportcentrum. Het was een spannend maar geslaagd weekend!

De dagen erna

Een facebookpagina, strava-groep, krantenartikel, websitevernoeming....de lol duurt nog lang. Voor volgend jaar zeker een aanrader dus, misschien deze keer met een delegatie TCWers???

Renée Beckx

Ik word ook genoemd

De BC-groep wordt toch vaak genoemd is de indruk van de redactie. Hoe dat komt? Geen idee, maar wellicht komen we op zoveel verschillende plaatsen dat we ook regelmatig langs naar ons vernoemde plekken komen. Laatst kwamen we op een van onze ritjes door Amersfoort. Op een straathoek ontwaarden we café Van Zanten, in de Amersfoortse volksmond ook wel De Fazant genoemd. Natuurlijk sprong Sandra direct van haar fiets om zich te laten vastleggen bij de horecatak van haar familie. Inzenden van jouw eigen foto, waar je poseert bij jouw naam, kan nog steeds. Beniwued wie de volgende is.

Arnold

Uit de oude doos

Grappig om in de verzameling oude clubbladen van Ad van der Donk terug te lezen hoe sommige zaken toch regelmatig terugkeren binnen onze vereniging. Neem het punt van gratis koffie voor leden. Of juist niet. We gaan terug naar het 'Van de voorzitter' van het aprilnummer van 1998. Berrie Ruijling is de schrijver. Overigens begrijp ik het stukje niet helemaal. Berrie had overigens ook nog belangrijk nieuws.

Arnold

Er viel wel het een en ander te melden van het bestuursfront. Allereerst werd de "koffieknoop" definitief doorgesneden. Hoewel er veel begrip was voor het voorstel, er was inderdaad een officieel voorstel om de koffie voor leden voortaan gratis te verstrekken, was er teveel op tegen om het niet te doen. Het zou betekenen dat er toch een aanzienlijk bedrag aan barinkomsten zou wegvallen waaruit weer de gratis koffie betaald kan worden die onveranderd bij diverse gelegenheden gratis geschonken blijft zal worden. Het betekent dus dat de situatie blijft zoals hij was.

Maar het belangrijkste nieuws was ongetwijfeld dat Jan Hontelez de cursus sponsoring en fondswerving met succes heeft doorlopen. Hij schijnt zelfs cum laude geslaagd te zijn, maar bescheiden als hij is, wil hij weinig over het resultaat kwijt.

Vrijwilliger bij de JJC: een geweldige ervaring

Zoals elk jaar vond er weer een maandenlange voorbereiding plaats voor de JJC, het grootste fietsevenement waar TCW haar bijdrage aan levert. Voor de organisatie van dit evenement zijn uiteraard veel vrijwilligers nodig. En als behulpzaam en fanatiek fietsliefhebber, was het voor mij meer dan vanzelfsprekend dat ik mij aanmeldde als vrijwilligster. Door Cees was ik ingeroosterd voor broodjes smeren (vrijdag 21 juni), maar op de dag zelf ook voor het inschrijven en helpen achter de bar.

Maandagavond 17 juni werden de inschrijvers om 19.30 u door Karel verwacht in het Schip van Blaauw (dat overigens een prachtig gebouw is) om enkele duizenden polsbandjes alvast te scheuren en meegebrachte notebooks te testen. Vele handen maken licht werk, en na een gezellig uurtje praten met thee, koffie en een koekje, flink doorwerken (of door scheuren), lagen de bandjes rond 21.00 u klaar voor gebruik in de dozen.

Dinsdagavond 18 juni werden wij onder andere door Cees verwacht in het clubhuis, om de planning nogmaals door te nemen en elkaar beter te leren kennen. Na een serieuze bespreking waarin de planning tot in detail was doorgenomen, eventuele vragen beantwoord, tips gegeven, konden we onze consumpties nuttigen achter de bar. Sommigen bleven dan ook met één of meerdere biertjes of drankjes, nog lang zaken omtrent de JJC en overige gebeurtenissen, bespreken. Ook dit was weer een productieve en gezellige avond.

Vrijdagmiddag om 16.00 u werden onder andere Sofie en ik verwacht op de Bongerd om alvast de circa 150 broodpakketjes te smeren voor de ondersteunende ploegen. Dit betrof onder andere de brandweer, het medisch team, motorrijders en mensen op de controleposten. Ook dit was weer een zeer gezellige tijdsbesteding. Na het halen van wat extra beleg, waren wij rond 17.15 u alweer klaar, want er kwamen nog enkele mensen helpen (met smeren uiteraard, opeten komt later). Ondertussen was de opbouw van zowel het buiten- als binnenterrein zo goed als klaar. Rond 17.30 u gingen de meesten dan ook op huis aan om even goed uit te rusten, energie te verzamelen, sparen, voor de grote dag die zou volgen.

Ikzelf had zoveel zin in de JJC, dat ik toch om 4.45 u echt klaarwakker was! Rond 6.00 u meldde ik mij dan ook bij Karel, die de in- en uitschrijving coördineerde. Na even puzzelen kwam ik bij de daginschrijving terecht. In het begin was het nog vrij rustig, maar zoals verwacht was de topdrukke tussen 7.30 u en 9.15 u. Ook dit was erg leuk werk om te doen. Na een (lange) pauze, stond ik om 13.00

Broodjes smeren.

u achter de buitenbar. Wegens het buiige weerskarakter, was het helaas vrij rustig op het buitenterras, in tegenstelling tot bij de bar binnen. Maar dat mocht de pret niet drukken, zeker niet bij de vrijwilligers! En uiteraard waren er nog genoeg "bikkels" die na hun barre tocht op de fiets, toch liever even buiten op het terras met een biertje bij wilden komen.

Later werd het mij ietwat te koud en rustig buiten, dus ben om die redenen naar binnen toe gegaan. Even kijken of ik mij daar nuttiger kon maken, en dit was zeker zo. Poeh, daar was het zeker een gezellige topdrukke! Gerda stond bijvoorbeeld naar eigen zeggen, nog altijd vrolijk bier door te tappen, mensen werden voorzien van hun bestelde consumpties en een wisselend aantal vrijwilligers haalde glazen op om ze vervolgens te spoelen.

Helaas was het feestje achter de bar voor mij al rond 16.00 u afgelopen omdat ik iets te enthousiast aan het werk ben geweest. Al hinkelend begaf ik mij daarom naar Hans G. en vervolgens naar het Nederlands Genootschap voor Sportmassage. Gelukkig wilde een van de medewerkers mij zeer graag helpen. Na een prettige massage (zeker aan te raden!!!) en professionele sporttape, kon ik weer voorzichtig lopen en was de ergste pijn verdwenen. Nog even bij de uitpijlers gezeten, en vervolgens heb ik mij vrij tijdig naar huis begeven om mijn benen rust te geven.

Ik was moe maar voldaan, maar meer dan tevreden over de JJC! Wat mij betreft ben ik volgend jaar weer van de partij als vrijwilligster! En waarschijnlijk zijn velen het met mij eens. Mensen, bedankt voor jullie geweldige inzet, enthousiasme, energie en gezelligheid!

Tot ziens op de fiets, achter of voor de bar of op een andere manier bij TCW!

Linda Persoon

WOUDENBERG

wijnhandel

Een wereldwijd assortiment

Massagepraktijk Valentijn

Valentijn van den Berg
Sportmasseur NGS

t: 06 43 55 94 66
e: mpvalentijn@gmail.com

sportmassage
blessurepreventie
ontspanningsmassage
oefentherapie

Schoonmaakbedrijf **DE WASBEER**

- glazen wassen
- dakgoot reiniging
- interieur van bedrijven

Bernardstraat 15 - 6707 CH Wageningen
tel. 0317 460007 - Mobiel 0651363245

ONDERHOUD
VIRUS VRIJ MAKEN
NIEUWE TARIEVEN
NU SLECHTS

€ **35**

HARDWARE
ONDERHOUD
NETWERKEN
REPARATIE
WEBSITES

OPNIEUW
INSTALLEREN
INCLUSIEF
BACKUP
€ **60**

DE
PROBLEMEN
BIJ U **THUIS**
WORDEN
OPGELOST
WANNEER
U TIJD HEEFT

Netpulzzz

T | 0317 - 41 14 13 E | info@netpulzzz.nl W | www.netpulzzz.nl

Nudepark 122, 6702DX Wageningen

Maak kennis met... Carlo en Roel

Vorige keer moesten we bijna smeken om mensen te vinden voor dit interview. Deze keer was het bij de eerste 2 leden die we vroegen al raak. Jora nam zelfs het woord 'trio' in de mond omdat er nog iemand bij het interview aanwezig wilde zijn. Helaas was deze persoon in kwestie geen lid (meer) van TCW en ging de trio niet door. Hieronder een introductie van de 2 geïnterviewden.

Daar waar topteams kampen met sponsoringsproblemen heeft TCW al jaren zijn eigen trouwe sponsor. Een goede reden dus om de man achter deze sponsor beter te leren kennen, de eer aan Carlo Gertsen.

Naast een trouwe sponsor een trouw lid op de fiets als vaste rijder van de A-groep en in het clubhuis. De tweede man die we interviewen is Roel van den Meiracker.

Carlo en Roel blijken tegenpolen: Carlo heeft fanantiek wedstrijden gereden, houdt van dalen en is een echte sprinter. Roel daarentegen houdt het bij lekker hard fietsen bij de club en is een echte klimmer.

Vertel wat over jezelf

Carlo Gertsen is 48 jaar. Sinds zijn 14e zit hij op een racefiets en hij heeft tot zijn 21e fanantiek gewielrend. Leg de Derajeur nu niet weg, want hierover volgt later meer. Roel merkt op dat hij sinds zijn 14e een bril draagt (zo kom je nog eens wat te weten). Op zijn 48e draagt Carlo nog steeds geen bril, alhoewel hij er volgens zijn vrouw wel een moet hebben. Een bril heeft hij in ieder geval niet nodig om de weg naar het clubhuis te vinden. De dag van dit interview is Carlo de A-groep kwijt geraakt en moest hij in zijn eentje verder fietsen. Carlo's vader, Nol, was wielrenner en had een fietsenzaak. Toen Stormvogel ophield met sponsoring van TCW wilde Mastbergen graag sponsor worden van de club. Inmiddels zijn ze al zo'n 10 jaar sponsor van TCW. Roel

Van links naar rechts: Jora, Renée, Carlo en Roel.

is bijna een jaar geleden 50 jaar geworden. Hij fietst al zo'n 20 jaar en sinds 2000 is hij lid van TCW. Roel kan goed doorkarren, maar wedstrijdambitie heeft hij nooit gehad. Er is een groot verschil tussen lekker hard rijden bij de toerclub en wedstrijden rijden. Hij denkt dat hij niet goed genoeg was om wedstrijden te rijden, en achteraf met alle dopingverhalen is hij blij dat hij die ambitie nooit heeft gehad.

Hoe ben je verzeild geraakt bij TCW en hoe lang ben je lid

Carlo is lid sinds hij sponsor is. Door zijn drukke baan en omdat hij ook nog met een vriendenclub fietst is hij niet vaak bij de club. Roel is lid geworden doordat zijn vrouw, Marjo, lid werd van de club.

Waarom ben je gaan wielrennen

Carlo deed aan motorcross. Op zijn 14e wilde hij graag een racefiets. Zijn ouders dachten dat dit een tijdelijke ervaring was maar niets bleek minder waar. Hij heeft tot zijn 21e fanantiek gewielrend. Zijn sociale leven werd aan de kant geschoven om te kunnen trainen, trainen, trainen en 3x per week een wedstrijd te rijden. Dit had zijn uitwerking want er volgt een hele lijst met prestaties. Zo is hij o.a. 2x Gelders kampioen weg geweest.

Hij was een echte sprinter, klimmen was niet zijn sterke kant. Hierdoor is hij nooit kunnen doorstomen naar de top. Na z'n 21e is Carlo er 10 jaar tussenuit geweest. Toen kreeg hij een sociaal leven: hij ging in dienst en toen kwamen drank en meisjes in beeld. In 1 jaar tijd kwam hij 14 kilo aan!

Roel daarentegen is een echte toerfietser. Carlo die zoals we boven al vermeldde de A-groep kwijt was geraakt wil fietsen met een gemiddelde van 36km/h geen toerfietsen meer noemen. Roel heeft één keer een wedstrijd gereden: de Muur van Wageningen waarbij klimmen geen probleem was maar dalen was niks voor hem. Hij moest elke keer een gat dichtrijden en na het 5e rondje is hij uitgestapt.

Wat zijn je hobbies naast het fietsen?

Carlo vindt het leuk om met z'n motor te gaan toeren. Helaas heeft hij ook hier te weinig tijd voor. En zijn werk is zijn hobby. Als echte sprinter vindt hij baanwielrennen leuk en gaat hij 6x per jaar naar Amsterdam. Ook is hij gek op de bergen! Huh je was toch geen klimmer Carlo? Maar hij voegt eraan toe dat hij de bergen leuk vindt zolang het naar beneden gaat. Afdalen met de fiets vindt hij heerlijk. En

als het slecht weer wordt pakt hij gewoon skies om de bergen mee af te dalen. Bij Roel is het net andersom. Hij is een goeie klimmer, afdalen vind ie maar niks. Naast fietsen loopt hij, zolang hij niet geblesseerd is, hard. 2 bezige bijen!

Welke TCW activiteit zou je graag willen zien?

Dit blijkt een lastige vraag voor beide mannen. Jora oppert het idee om te gaan bloemschikken, dit vinden de heren echter niks. Carlo heeft een gezin en 2 kinderen + 2 zaken waardoor hij een druk bezet man is. Helaas houdt de rest van z'n gezin niet van wielrennen dus hij kan niet al z'n vrije tijd hieraan besteden. Wel lijkt het hem leuk als er binnen TCW een wedstrijd afdeling zou komen. Dit trekt meer jeugd aan die nu verkasen naar WV Ede. Roel vind een wedstrijd afdeling niet nodig. Hij wil graag het imago van een toerclub houden. Roel is trots op zijn overwinning tijdens het Bildarten, maar dit lag vooral aan de kwaliteiten van zijn maatje Kees geeft hij toe. Nu je steeds meer dames op de wielrenfiets ziet zitten pleit Carlo ook voor een activiteit of groep speciaal voor dames. Misschien moet er dan toch een bloemschik-activiteit georganiseerd worden.

Waar denk je aan bij licht of zwaar?

Carlo denkt bij licht aan een tandwiel van 28. Bij zwaar denkt hij aan de weegschaal. Niet dat hij zo'n zware weegschaal heeft, maar hij weegt nu 96kg, terwijl hij vroeger 71kg woog. Roel denkt bij licht aan een gewoon pilsje. Bij zwaar denkt hij aan Rochefort-8. Dit is een té lekker bier zegt hij. De volgende ochtend zal het ook een zware ochtend zijn dan!

Favoriete club (behalve TCW)

Carlo is lid van de 'HOG'. Dit staat voor Harley Owners Group. Hiervan is hij lid tot aan zijn dood. Roel zijn favoriete club is Ajax. Hij interesseert zich niet voor voetbal (dat blijkt Roel, als je voor Ajax bent), maar zijn broertje was voor Feyenoord dus hij werd

voor Ajax. Ook Carlo heeft weinig interesse in voetbal. Hij houdt het bij motors en heeft thuis een Harley staan.

Slecht in?

Carlo is slecht in op tijd komen en klimmen. Roel is slecht in interviews geven en het nemen van afdalen/-bochten rijden.

Goed in?

Carlo is goed in omgaan met mensen. Als fietsenmaker krijgt hij te maken met een heleboel verschillende mensen. Roel vindt dit een lastige vraag... hij zegt dat we voor een antwoord op deze vraag z'n vrouw moeten bellen. Als we de telefoon ter hand nemen zegt hij snel dat dit niet hoeft. Hij is goed in uitstellen (eigenlijk gewoon een slechte eigenschap). Verder heeft hij ooit heerlijke bramenjam gemaakt. Ook een leuke hobby Roel! Activiteit van maken?

Een dag in de huid kruipen van?

Roel wil graag in een huid kruipen waar hij in past. Iemand die dus groter is als 1.91 meter. Maar als vrouwen zwanger zijn rekken ze ook uit, dus je kan best wel in een wat kleiner iemand kruipen Roel! Na lang nadenken zegt Roel dat hij eigenlijk wel heel tevreden is met zijn eigen huid en dat hij helemaal niet in iemand anders zijn/haar huid wil kruipen!

Carlo heeft zoals hij al eerder aangaf een erg druk leven. Hij wil daarom graag een dag in de huid kruipen van zijn kat James. De hele dag op de rug in de zon liggen, worden geaaid en eten en drinken krijgen lijkt hem wel wat.

Lievelingskleur en waarom?

Carlo zijn lievelingskleur is rood, de kleur van de liefde. Hij houdt sowieso van felle kleuren, daar wordt ie vrolijk van. Roel vindt rood ook een mooie kleur, maar hij vind het wel sneu voor zichzelf dat hij kleurenblind is. Het uit elkaar houden van rood en groen heeft hij moeite mee. Vroeger was hij tomatenplukker, en toen er allemaal groene tomaten in een mand zaten

werd Roel zijn kop zelf zo rood als een tomaat. Niet de meest geschikte baan voor Roel dus. Hopelijk kan je bij een stoplicht de kleur wel uit elkaar houden.

Stel elkaar een vraag

Carlo -> Roel: wat doe je voor werk? Roel houdt zich bezig met biologische bestrijding van insectenplagen. Roel -> Carlo: je was ooit een beloftevolle renner, nu ben je fietsenmaker. Heb je er spijt van dat je niet verder gegaan bent met het rijden van wedstrijden?

Carlo zegt dat hij het jammer vindt dat hij er destijds niet alles heeft uitgehaald wat erin zat. Maar bij het rijden van wedstrijden moet je ook doorzettingsvermogen hebben en pijn kunnen lijden. Misschien heeft hij hiervoor een te goed leven gehad en miste hij dit destijds.

Roel en Carlo komen tot de conclusie dat wedstrijden wielrennen een harde wereld is en dat ze blij zijn dat ze hier niet in verder gegaan zijn. Ze vinden het leven dat ze leiden beide goed nu. Een mooie afsluiter!

Jora & Renée

Schoonmaakrooster

Maandag 2 september

Gerrie Wijnen
Annelien Huiskamp
Jos Cobussen

Maandag 30 september

Jan Corduwener
Tino Hoefsloot
Greta Jansen

Maandag 11 november

Henk Roffelse
Ger Kramer
Mechteld v.d.Horst

Maandag 7 december

Arie de Keizer
Wil de Keizer
Ronald Brussen

van de Wetering *tweewielers bv*

Harnjesweg 86

6706 AV Wageningen

Telefoon 0317 - 41 29 02

www.vandeweteringfietsen.nl • info@vandeweteringfietsen.nl

Het adres voor fietsen van het merk

Gazelle

koga **miyata**
THE QUALITY PEOPLE IN CYCLING

Indien onbestelbaar retour: TCW, Leeuweriksweide 202, 6708 LP Wageningen

FIETS

Hé kleine meid op je kinderfiets,
De zon draait steeds met je mee
Hé kleine meid op je kinderfiets,
De zomer glijdt langs je heen
Met je haar in de wind en de zon op je wangen,
Rijd je me zomaar voorbij, fiets

Hé kleine meid op je kinderfiets,
Je licht en je zwaait naar een zwaan
En de vijver weerspiegelt je witte jurk,
En het riet fluistert je naam
En het zonlicht speelt in de draaiende wielen,
Schitterend strooi je het licht, fiets

Hé lieve meid op je kleine fiets,
Als een witte stip in het groen
Slingert je blinkende kinderfiets,
Zich dwars door het zomerseizoen
En je rijdt maar door en je fiets wordt steeds kleiner,
Plotseling ben je weer weg, fiets

Herman van Veen

De goedkoopste kinderfietsen van heel internet:

www.kinderfietsshop.nl

Enorme keuze, laagsteprijsgarantie !

kinderfietsshop.nl:
de kinderfietsen-site van Nederland

Alleen de beste merken voor de laagste prijs, kijk zelf maar.

Of gewoon af te halen bij Mastbergen fietsen in Renkum

Dorpsstraat 56 Renkum
tel. 0317 312372